

Nr 220.

Av herr **Hellberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig lönerreglering för tjänstemän vid postverket m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 382, angående tillfällig lönerreglering för tjänstemän vid postverket, har den av 1915 års avlöningskommission förordade grundsatsen tillämpats, att samtliga avlöningar för kvinnliga tjänstemän bära fördelas i lön och tjänstgöringspenningar enligt samma proportion, som gäller för motsvarande avlöningar till manliga tjänstemän av lägst postexpeditörs grad. Men när det sedan gäller att fastställa pensionerna för manliga och kvinnliga befattningshavare, brytes denna likhetsprincip. Medan för de manliga lönen får utgöra pensionsunderlag, föreslås för de kvinnliga ett särskilt sådant till lägre belopp än lönen, ehuru denna hittills även för dem utgjort pensionsunderlag. Nu upptagas i det kungl. förslaget avlöningarna till de manliga befattningshavarna nära 50 procent högre än avlöningarna till de kvinnliga i motsvarande grad. När skillnaden i det avseendet gjorts så stor, förefaller det bra obefogat, att den vid fastställelse av pensionsbeloppen skall göras ändå större.

Posttjänstemännens förening har i en framställning begärt att pensionsbeloppen till kvinnliga befattningshavare måtte få utgå efter samma grunder som till de manliga av motsvarande grad. Häremot har i den kungl. propositionen anförts, att i så fall de kvinnliga pensionerna vid postverket skulle komma att avsevärt överstiga pensionerna för jämförbara kvinnliga befattningshavare vid telegrafverket. Det bör dock beaktas, att vid sistnämnda verk tjänstemännen hava sin egen pensionskassa och att därför staten till dem efter deras avgång ur tjänsten

endast utbetalar fyllnadspension. Det bör ock ihågkommas, att de kvinnliga tjänstemännen inom telegrafverket i betydligt större antal nå upp till högre befattningar än motsvarande tjänstemän inom postverket. Vid telegrafverket äro ett 80-tal kommissariatjänster besatta av kvinnor och ytterligare ett 20-tal avsedda att innehavas av kvinnliga tjänstemän, medan för de kvinnliga posttjänstemännen endast 27 förste postexpeditörstjänster äro reserverade och hittills blott 8 kvinnor befordrats till postmästarejänst av 4:e klass samt ännu ingen till sådan tjänst av 3:e klass. Men det förefaller överhuvud ohållbart, att de kvinnliga tjänstemännen inom ett verk, när de avlönas efter samma grunder som motsvarande manliga tjänstemän, om än mycket lägre, icke även skola pensioneras efter samma grunder som dessa, utan att ett särskilt, avsevärt lägre, pensionsunderlag för dem skall beräknas endast av hänsyn till de kvinnliga tjänstemännens pensionsförhållanden vid ett annat statens verk.

Då detta synes mig orätt, tillåter jag mig i anledning av Kungl. Maj:ts förutnämnda proposition nr 382 hemställa,

att riksdagen måtte besluta den ändring av vad däri föreslagits beträffande pensioner,
att pensionsbeloppen för kvinnlig befattningshavare fastställas enligt samma princip som för manlig tjänsteman av lägst postexpeditörs grad efter de i pensionslagen angivna allmänna bestämmelserna och sålunda utan användning av särskilda pensionsunderlag.

Stockholm den 28 maj 1918.

Mauritz Hellberg.